

HOMÆ ITTIGIO gratulandum est,
Eo magis, qvod diu passus est deberi Gratulationem.
Dignus PARENTE Filius,
Dignior AVO Nepos
Dignissimus erat, qvi jam haberet Filios, speraret Ne-
potes.

Sed THOMÆ THOMAS imperaverat solitudinem,
Donec recens Sponsus in eo conspiceretur Templo,
qvod olim viderat THOMAM VVEINRICHUM.
In amico hoc limine cognovit,
cur hodienum laudari debeat tanti Nepotis Avus,
& cur Avum non dissimilem ipse jubeatur polliceri Posteris.

*O sit fæcundus Amor,
qui plures Orbi promittit Ittigios,
ac cito votis respondeat,
quem multi voluissent respondere citius.
Reviviscat in Eo VVEINRICHUS,
Nec mortale quid in thalamo sentiat,
Nisi denuo vivant, & bene vivant alii.*

Sed GRIEBNERI Successor,
In Amorem succedit haud omnino diversum.
Amaverat Ille BOESCHIAM Virginem,
Hic in BOESCHIANA Domo natam Viduam.
Utrisque placuit, qvod in conspectu Templi Thomani esset edu-
catum,

Ut felicius redderetur alteri Templo.

*O discat a Griebnero Felicitatem,
A se ipso Constantiam.
Fecit illa Virgo Viduum;
Hæc, impleta viduitatis lege,
Luctum abesse jubebit à Marito.
Consumpsit lachrymas sibi destinatas,
Ut sincero nunc frueretur gaudio.
Libenter vixit sola,
Ut jam libentius viveret Conjuncta.*

Fal-